

BENCE

Cumhuriyet Gazetesi/31.07.2001

İZZETTİN ÖNDER

Seles'i Kaybettik

14 Mayıs 2001 Pazartesi, Eczacılar Birliği'nin Ankara'da yeni inşa ettirmiş olduğu fevkalade çok amaçlı sosyal tesislerinde, geleneksel Eczacılar Günü Kutlamaları programı çerçevesinde benim de konuşmacı olarak katıldığım bir ekonomi paneli yapıyor. Bu panelin yöneticisi, biraz halsiz ve yorgun görüntüsüyle uzman eczacı Olcay Seles. Programı, Seles'in büyük oğlu büyük bir ihtimamla kaydediyor. Panelistler arasında yaşanan tartışmayı inanılmaz hoş görüşü ile karşılayan Seles, panelin bitiminde izleyiciler tarafından tam bir coşku ve sevgiyle dakikalarca alkışlanıyor. O anda, bu muhteşem ortamın hiç bitmeden, sonsuza dek sürmesini diledim. Ama, doğanın yasağı hakim oldu ve bitti! Seles'i Eczacılar Birliği toplantısında ve bu camia içinde tertiplenmiş olan çeşitli etkinliklerde tanıdım. Saygın kişiliği ile beni fevkalade etkilemiş olan Seles, aynı zamanda bir akademisyen idi. Toplantılardaki sunumlarından ve tartışmalardaki üslubu ve yöntemlerinden çok şey öğrendim. Akademik özelliklerin başında gelen demokratik yönetim anlayışı, anlamsız derecede ve diğerlerini baskıarcasına öne çıkarmaktan kaçınma terbiyesi, katılımcılık ve birlikte oluşturmak gibi hasletler Seles'e doğa vergisi idi. Kendisini zorlamadan, muhtemeldir ki kendisinin de bir biçimde ortaya koyduğu bu hasletler, Se-

les'in çevresine yaydığı zenginlikler ve kazanımları.

Seles, engin gönül zenginliği ile, daima paylaşımcı ve verici idi. Öğretim elemanları Sendikası, olanaksızlıklar karşısında, Ankara'daki genel merkezi için yer ararken, Seles hiç tereddüt etmeden, Ankara Eczacı Odası'nda bir odayı ÖES'in kullanımına tahsis etti.

Entellektüel yapısı ve toplumdaki saygın yeri ile Eczacılar Birliği'nin toplumsal mücadeleye katkısı çok önemlidir. Seles, yıllarca bu kurumda demokratik mücadelesini yürütmüş ve Birliğe ve ülkeye büyük kazanımlar sağlamıştır. Ama, tüm bu mücadelelere rağmen Seles gibilerinin topluma sesini duyurabilmesi fazla olanaklı değildir, olamaz da!

Topluma küsüş misali bir ölüm; Seles'in sessiz, fakat dostlarında ve dava arkadaşlarında derin ve korkunç gürültüler kopartan ölümü! Türkiye parça parça değersizleştirilip yok edilmeye çalışılırken; ekonomi üretimden uzaklaştırılarak finans parazitlerinin tuzağına itilirken binlerce işyeri kapatılıp on binlerce nitelikli insan kapı dışarı konulurken; Türkiye ikinci sınıf bir ekonomi sınırına hapsedilirken; Ankara'da mimar ve mühendisler haysiyetli direnişlerini gerçekleştirirken; bir IMF patronu, reklam-

ları ile toplumu uyutma toplantısını yapıp, Türkiye'nin üç zamanda iyileşeceği masalını okurken, Seles, biraz üzgün, hatta biraz da küskün ve sanki çaresizlikler içinde bu pisliklere daha fazla dayanamayacağı mesajı verirdesine, aramızdan ayrıldı.

Ülkeyi soyanlardan hesap sorulmadığı; finansal spekülasyon davranışlarla tüm toplumu çökertenlere engel olunmadığı; türlü şaibeli yollarla şahsi servetlerine geçirmiş oldukları milyarlarca döviz, "Siyasilere güvenmiyoruz" yalanı ve aldatmacası ile ortaya çıkartılmayarak, toplumu yere diz çöktürenlerin üzerine gidilmediği; topluma karşı vergi hırsızlığı yapılırken kimse'nin kılının dahi kıpırdamadığı; ve tüm bu ve benzeri çirkinlikler yaşanırken, sıkıntıların nedeni hakkında binbir yalan söylenen bir toplumda, insanların iç güzelliği ve demokrasi anlayışı güçlü bir biçimde ayakta kalabilir mi! Seles'in ölümü, kendisi açısından biyolojik, ama toplumsal açıdan sosyolojik ve ahlaksal bir simge taşımaktadır. Böylesi bir toplumda Seles'ler var olamaz ya da ancak otistik olarak yaşayabilir!

Toplumlar, umutsuzlukların en derin olduğu noktada ahlak ve fazilet meşalesini keşfeder; buna mecburdur! Seles, hayatın ilk basamaklarındaki iki güzel oğlu, ailesi, yakınları ve tüm dostları için bu meşaleyi sundu. Faniler, izleri, eserleri ve anıları ile yaşar. Seles gibi.

Büyük kaybımız Olcay Seles'in vefatı dolayısıyla ailesine, eczacılar camiasına ve tüm dostlarına başsağlığı, Seles'e de rahmet dilerim!

